

Can Pedrerol de Baix

Castellbisbal

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Terme de Castellbisbal. P.I. Sant Vicenç. Can Pedrerol de Baix s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament	Al carrer Metal·lúrgia, al final del camí de terra.
Coordenades:	

Latitud:	41.44624
Longitud:	1.99345
UTM Est (X):	415920.915
UTM Nord (Y):	4588784.773

Classificació

Número de fitxa	08054 - 125
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Modernisme Popular
Segle	XVI-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 3705-I
Número inventari	IPA núm. 27367
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	6179601DF1867N

Fitxes associades:

[Ermita de Sant Quintí](#)

[Jaciment de can Pedrerol de Baix](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

Masia amb planta en forma de L formada per la unió de dos cossos o crugies pertanyents a diferents períodes. La masia original es troba formada per un cos de planta rectangular cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. Originalment la planta devia ser basilical formada per tres crugies que es cobrien a diferent alçada, sent la central més elevada i coberta a dues aigües i les laterals més baixes i cobertes amb teulada inclinada. De les dues crugies laterals només s'ha conservat la crugia del costat esquerre, situada a llevant. La crugia de ponent, en canvi, fou parcialment eliminada durant les reformes del 1900, conservant-se només a nivell de planta baixa, i convertint la part superior en un terrat a nivell de primer pis, que connecta amb el cos nou afegit al nord. L'estructura antiga de la masia es troba aixecada en mur de mamposteria irregular i ha estat arrebossada amb morter de calç i ciment segons els trams, que ha anat erosionant-se. Compta amb planta baixa, primer i golfes al cos central. La façana principal es troba encarada a migdia i s'obre amb un portal principal situat a la crugia central. Totes les obertures de la casa foren objecte de modificació i reforma l'any 1900 adaptant-les a l'estil modernista de la nova construcció que s'afegiria al nord. El portal de la crugia central està format per un arc escarser molt rebaixat decorat amb un sobreafegit fet en maons molt primers que recorre el perímetre exterior del portal, reforçant-lo i trencant la linealitat. A banda i banda del portal central s'obren dues finestres quadrangulades decorades amb el mateix motiu, i dos portals més que permeten l'accés independent als baixos de les dues crugies laterals. A nivell de primer pis s'obre un balcó central que es correspon amb l'obertura del portal de la planta baixa, i dues finestres a banda i banda. L'estructura i decoració d'aquests elements és de caire modernista, i es tracta de finestres acabades a la part superior en forma de pinyol fet amb maó. A l'interior del pinyol es forma un espai triangular que s'ha omplert amb una enrajolat decorat amb formes geomètriques de color blavós. Exteriorment el perímetre de les obertures es troba envoltat per un sobreafegit fet en maó que converteix la finestra en rectangular. La decoració es completa amb l'afegit d'un petit rosetó lobulat de pedra que s'adossa a la façana just per sota de l'ampit. El pis de les golfes de la crugia central s'obre amb dos finestrals rematats a la part superior per una arcada rebaixada. Aquest esquema d'obertures es repeteix a totes les façanes de la masia antiga. L'any 1900, fruit de les reformes modernistes, la casa fou ampliada afegint un cos rectangular que s'adossa perpendicularment creant una L, que sobresurt en direcció a ponent. L'espai angular entre els dos cossos, ocupat antigament per una crugia del mas antic, s'omplí conservant la planta baixa d'aquesta i creant una terrassa a nivell de primer pis, que es protegeix amb una barana formada amb balustres fetes amb maó. El cos perpendicular fou aixecat seguint l'estil modernista. Es cobreix a dues aigües amb el carener perpendicular, i s'obre a nivell de primer pis amb dos conjunts de finestrals geminats acabats en forma pinyolada als laterals, i un gran finestral triple omplint la façana encarada a ponent, protegit per una gran arcada. Aquest gran finestral omple totalment la façana i connecta amb les façanes laterals mitjançant unes tribunes cantoneres obertes per un finestral geminat de similars característiques a la resta. A nivell de segon pis, destaquen sèries de finestres cegues rematades a la part superior amb arcades rebaixades als laterals i omplertes amb un mosaic de color verd. A la façana de ponent del cos es repeteix aquest motiu decoratiu als laterals, però s'obren tres finestrals rectangulars que il·luminen les golfes. Tot el cos ha estat aixecat en maó i està format per planta baixa, primer pis i golfes.

Observacions:

El conjunt es troba llistat al POUM amb el núm. B.04 A llevant de la casa s'aixeca el celler edificat l'any 1900 en estil modernista. Es tracta d'un edifici de planta rectangular cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. Compta amb dos portals principals a la façana encarada a migdia, que es protegeixen amb dos teuladets. Sobre aquests portals s'obren dues finestres rectangulars d'estil modernista, i un triple finestral fet en el mateix estil. D'aquest edifici destaca la construcció interior fet

utilitzant l'arc catenari. A l'interior del celler es conserva encara una important col·lecció de botes i bocois. La casa conserva una antiga premsa que actualment s'ha situat al pati interior de la casa com a ornament.

Història

En tant que edifici, cal pensar que el mas de Can Pedrerol té uns orígens medievals. L'edifici però, és una masia del segle XVII, amb reformes practicades entre el 1900 i el 1902. L'Ermita de Sant Quintí es troba documentada des del segle XII, moment en el qual es troba un escrit en que el bisbe de Barcelona, s'assabenta que el comte rei Ramon Berenguer IV s'havia venut un tros del terme de Sant Quintí (1137), pertanyent a vil·la de Sant Quintí. RUIZ (1998: 133). Aquest esment a la Vil·la de Sant Quintí podria ser interpretat o bé com l'existència d'un petit grup de cases al voltant de l'església que podria haver desaparegut quedant només el mas de Can Pedrerol, o bé com la presència de restes encara visibles de l'antiga vil·la romana. El mas de Can Pedrerol continua estant present com un dels principals masos de Castellbisbal al llarg de l'Edat Mitjana i Moderna. El nom original podria haver estat el de Pedrol, així, al cens parroquial del 1573 apareixen com a propietaris Miquel Pedrol, que és batlle de la parròquia, la seva esposa Beneta, i el seu fill Pere. El 1600 apareixen vivint Pere Pedrol i la seva esposa Gabriela, la seva mare Beneta, Antoni Pedrol, Montserrat Pedrol, Miquel Pedrol, Antoni Pedrol Antic Pedrol, Francesc Pedrol i Joan Benya, bover. RUIZ (1998:162). Altre testimoni apareix l'any 1610, moment de la signatura del contracte de fabricació del retaule major de Sant Vicenç, on apareix signant en nom del poble de Castellbisbal Pere Pedrol, que tot sembla indicar seria el propietari del mas. RUIZ (1998: 105). En el cens efectuat el 1752 pel senyor de Castellbisbal, consta el nom de Miquel Pedrerol com a propietari de la casa. Segurament per motius matrimonials el nom de la família canvià passant a ser Gomis. El 1851 el propietari era Pau Agustí Gomis, que es dedicava al comerç i residia a Barcelona. A començaments del segle XX, l'arquitecte Antoni Maria Gallissà I Poqué (1861-1903), deixeble d'Elies Rogent, condeixeble de Gaudí, que havia treballat amb Doménech I Montaner, va fer reformes a la casa aplicant l'estil modernista a la façana. A tocar de la casa aprofità per construir un celler utilitzant l'arc catenari MATEU (1992:52). Aquest període coincideix amb el moment de màxim esplendor econòmic de la casa, fruit del conreu i l'explotació intensiva de l'horta i la vinya als entorns de la casa. Aquestes terres eren conreades per una brigada de treballadors assalariats al servei de la casa, procedents sobretot de les poblacions del Papiol i Martorell. Els descendents de la família Gomis han continuat mantenint la casa, conservant els elements arquitectònics característics. Actualment mantenen encara el costum de celebrar l'aplec de Sant Quintí (31 d'octubre) , si bé ha estat traslladat al dia del Pilar per raons de calendari. Aquest dia les portes de la capella de Sant Quintí es troben obertes a tothom celebrant una missa pública i celebrant un petit convit a l'entorn de la casa. Aquest costum fou inaugurat per la besàvia dels actuals propietaris, que el dia de Sant Quintí acostumava a oferir menjar a les persones més necessitades. Les persones assistents a l'aplec procedeixen en bona part de les veïnes poblacions del Papiol i Martorell. Els entorns de la casa han estat transformats de manera molt important durant les darreres dècades del segle XX, convertint-se en un nus de comunicacions i en àrea de sòl industrial. Fins el 1980 es mantingué la producció de vi.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la PAGESIA. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

